

Trybunał Konstytucyjny
al. J. Szucha 12A, 00-918 Warszawa

I. Skarżąca:

F

(adres w aktach)

reprezentowana przez:

radcę prawnego Dorotę Szubielską
(adres kancelarii w aktach)

II. Uczestnicy postępowania:

- 1) Sejm Rzeczypospolitej Polskiej
- 2) Prokurator Generalny

sygn. akt: Ts 253/13

ODPOWIEDŹ NA WEZWANIE

Działając w imieniu Skarżącej (pełnomocnictwo w aktach), w związku z doręczeniem w dniu 14 października 2013 r. zarządzenia sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 października 2013 r., uprzejmie informuję o wykonaniu zarządzenia w następujący sposób:

- 1) **Wskazuję, że ostateczne – w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji – orzeczenie organu władzy publicznej, z wydaniem którego Skarżąca łączy zarzut naruszenia konstytucyjnych praw i wolności, to:**

prawomocny wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia czerwca 2013 r., sygn. akt: („Wyrok NSA”), wskazany w punkcie IV. 1) skargi konstytucyjnej i załączony do niej w pięciu kopiach.

Wyrok NSA został doręczony pełnomocnikowi Skarżącej wraz z uzasadnieniem w dniu 16 sierpnia 2013 r.

- 2) **Wskazuję, że zakwestionowane art. 64 § 1, 6 i 8 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2012 r., poz. 1015, ze zm.) były podstawą ostatecznego orzeczenia o prawach i wolnościach skarżącej, ponieważ:**

Wyrokiem NSA sąd oddalił skargę kasacyjną Skarżącej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W z dnia kwietnia 2011 r. (sygn. akt:). Z kolei Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalił skargę Skarżącej na postanowienie Dyrektora Izby Skarbowej w W z dnia lipca 2010 r. nr . Postanowieniem tym Dyrektor Izby Skarbowej w W utrzymał w mocy postanowienie

Naczelnika Urzędu Skarbowego W

z dnia lutego 2010 r. nr

Postanowienie Naczelnika Urzędu Skarbowego W określało Skarżącej wysokość kosztów egzekucyjnych, które zobowiązana jest ponieść. Na koszty egzekucyjne składały się opłaty za dokonane czynności egzekucyjne ustalone przez organ na podstawie art. 64 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2012 r., poz. 1015, ze zm., „Upea”) oraz opłata manipulacyjna ustalona na podstawie art. 64 § 6 Upea. Zasadność poboru wymienionych kosztów organ oparł na podstawie art. 64 § 8 Upea.

W skardze kasacyjnej do Naczelnego Sądu Administracyjnego Skarżąca zarzucała naruszenie przez Wojewódzki Sąd Administracyjny art. 151 w zw. z art. 145 § 1 pkt 1 lit. c) Ppsa poprzez oddalenie skargi mimo naruszenia przez stronę przeciwną przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 60 § 1, art. 64 § 8, art. 64c § 7 Upea, poprzez **wydanie postanowienia, którego treścią jest nałożenie na Spółkę obowiązku uiszczenia kosztów egzekucyjnych**, pomimo braku podstawy do takiego rozstrzygnięcia w wymienionych przepisach ustawy egzekucyjnej. Przepis art. 64 § 8 Upea był również podstawą zarzutów skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W na postanowienie Dyrektora Izby Skarbowej w W oraz zarzutów zażalenia na postanowienie Naczelnika Urzędu Skarbowego W. Dodatkowo we wszystkich wniesionych środkach zaskarżenia Skarżąca kwestionowała każde wydane w sprawie orzeczenie **w całości**, co skutkowało koniecznością analizy przez każdy orzekający w sprawie organ i sąd również art. 64 § 1 i § 6 Upea.

W konsekwencji, rozstrzygając co do prawidłowości wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W oddalającego skargę na postanowienie Dyrektora Izby Skarbowej w W utrzymujące w mocy postanowienie Naczelnika Urzędu Skarbowego W, Naczelny Sąd Administracyjny dokonał analizy i wykładni przepisów art. 64 § 1 i § 6 oraz § 8 Upea, na podstawie których wydane było postanowienie nakładające na Skarżącą obowiązek uiszczenia kosztów egzekucyjnych.

Tym samym kwestionowane w skardze konstytucyjnej przepisy stanowiły podstawę prawomocnego Wyroku NSA, a więc ostatecznego orzeczenia o prawach i wolnościach Skarżącej.

Powyższe zagadnienie zostało również wykazane w punkcie IV. 3) skargi konstytucyjnej.

Wszystkie wymienione wyżej rozstrzygnięcia zostały załączone w pięciu kopiach do skargi konstytucyjnej.

3) **Wskazuję, że przysługujące skarżącej konstytucyjne prawa podmiotowe wynikające z art. 2, art. 31 ust. 3, art. 32, art. 64 ust. 1 oraz art. 84 Konstytucji, to:**

- **prawo do własności i praw majątkowych**, a w szczególności prawo do poszanowania własności i praw majątkowych przez państwo z uwzględnieniem zasad adekwatności i

proporcjonalności w nakładaniu ciężarów publicznoprawnych – wyrażonych w art. 64 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3 w zw. z art. 84 w zw. z art. 2 Konstytucji;

- **prawo do równości w nakładaniu ciężarów publicznoprawnych** – wyrażonych w art. 32 w zw. z art. 84 i art. 2 Konstytucji RP;

Prawa te zostały wymienione, a następnie szczegółowo opisane w punkcie IV. 2) skargi konstytucyjnej.

- 4) Wyjaśniam, że przepisy będące przedmiotem skargi prowadzą do naruszenia praw podmiotowych Skarżącej:

konstytucyjnego prawa do własności i praw majątkowych, a w szczególności prawa do poszanowania własności i praw majątkowych z uwzględnieniem zasad adekwatności i proporcjonalności w nakładaniu ciężarów publicznoprawnych,

w ten sposób, że:

- ustalenie Skarżącej kosztów egzekucyjnych w wysokości zł odbyło się niezależnie od efektywności egzekucji – bez względu na wysokość uregulowanych świadczeń, bez względu na uzasadniony nakład pracy organu egzekucyjnego, bez względu na fakt uchylecia czynności egzekucyjnych i umorzenia postępowania egzekucyjnego w stosunku do Skarżącej i bez względu na dobrowolne spełnienie przez nią, we współpracy z wierzycielem, egzekwowanego świadczenia poza postępowaniem egzekucyjnym; tym samym **obciążenie Skarżącej ciężarami publicznoprawnymi nastąpiło w sposób niesprawiedliwy i nadmierny: nieadekwatny i nieproporcjonalny w demokratycznym państwie prawa, znacząco wykraczający poza dopuszczalne normy ograniczenia prawa własności i praw majątkowych Skarżącej, a – tym samym – rażąco naruszający istotę tych praw;**

- **konstytucyjnego prawa do równości w nakładaniu ciężarów publicznoprawnych**

w ten sposób, że:

- zaskarżone przepisy pozwalają organom na postawienie Skarżącej na równi z dłużnikami opierającymi się egzekucji, niewyrażającymi chęci dobrowolnego spełnienia świadczenia, utrudniającymi egzekucję, podczas gdy Skarżąca w dobrej wierze, dobrowolnie i we współpracy z wierzycielem spełniła egzekwowane świadczenie poza postępowaniem egzekucyjnym, a zatem Skarżąca, **pomimo że posiadała określone cechy, znajdowała się w określonych okolicznościach i podejmowała liczne czynności, ze względu na które powinna zostać potraktowana w sposób bardziej przychylny i uprzywilejowany, to jednak – z naruszeniem prawa do równości – została potraktowana w sposób identyczny, jak podmioty nieposiadające cech Skarżącej, nieznajdujące się w podobnych okolicznościach ani niepodejmujących żadnych czynności mogących**

skutkować bardziej przychylnym lub uprzywilejowanym traktowaniem przez organy aparatu państwa.

Ponadto przepisy będące przedmiotem skargi prowadzą do naruszenia wyżej wymienionych praw podmiotowych Skarżącej

także w ten sposób, że:

dopuszczają, aby organy pobierały maksymalne opłaty egzekucyjne za każdą podjętą czynność egzekucyjną, bez względu na jej rezultat, a także bez względu na to, czy postępowanie się toczy (zostało umorzone) i niezależnie od tego, czy dłużnik uiścił dobrowolnie egzekwowaną należność w całości lub w części, a tym samym uprawniają do kierowania się w postępowaniu egzekucyjnym w administracji skrajnym rygoryzmem i naruszają swym brzmieniem **zasady określoności, proporcjonalności i adekwatności** przepisów prawa nakładających na jednostki ciężary publicznoprawne, a więc zasady **wyrażone w art. 2 w zw. z art. 84 Konstytucji**. Nieuwzględnienie tych zasad przez ustawodawcę w treści skarżonych przepisów doprowadziło nie tylko do nadmiernego uprzywilejowania organów egzekucyjnych, ale **pozostaje w kolizji z istotą zadań państwa, które nie powinny być źródłem zysku**. Ustawodawca czyni to kosztem bezzasadnego ograniczenia uprawnień jednostki w postępowaniu egzekucyjnym w administracji, godząc w istotę prawa własności oraz kosztem traktowania jednostek o różnych cechach w sposób identyczny i preferując egzekucję ciężarów publicznoprawnych w stosunku do wszystkich bez względu na okoliczności.

Wyżej opisane sposoby naruszenia podmiotowych praw Skarżącej zostały zawarte w skardze konstytucyjnej w punkcie **IV. 2)**, a szczegółowo rozwinięte w uzasadnieniu skargi kasacyjnej.

RADCA PRAWNY

Dorota Szubielska
mgr Dorota Szubielska
Nr rej. Wa 1591